

పరిశోధన: నాడు, నేడు, రేపు

(అంతర్జాతీయ సదస్సు పత్రాలు)

సంపాదకులు

అచార్య మాదభూషి సంపత్ కుమార్

037.	నవరత్నాల నవీక	నవరత్న తల్లి పుటకం - సాహిత్య సేవ	123
038.	నారాయణుని	మూలమున దిగ్దయంబో - నవీకృతుని పూజ	127
039.	నీలం వెంకటేశ్వర్లు	భాగ్యవే కవిత్వం - మానవ సంబంధాలు	130
040.	నవవే కుమార్ రెడ్డి.వి	ప్రపంచీకరణ కవిత్వం - సాంస్కృతిక మార్పులు	134
041.	నల్ల రామ	'అది అందమే' - అభివృద్ధి కాలం	138
042.	నల్ల మరేక	విజాపూరి తల్లి తా సాహిత్యం - అవినాస విజాపూరి	141
043.	పులి రామకృష్ణ	కాశ్మీర చక్రపాణి జీవితం-రచనలు	145
044.	పెనుమూక రాజశేఖర్	విశాఖ విశిష్ట కోడు గణితము పండుగలు - ప్రాచీనజ్ఞాన	147
045.	పెనుమూకపూరిరామ్	పాండురంగ విశాఖత్వం-ప్రముఖ పేరులేనిసాత్రం	150
046.	ప్రచీత.ఎస్	ఒక దేశిక-శిలా శివనయోగం	153
047.	ప్రసాద్.యం	తెలుగు భాష - అగస్త్యకలాశ సేవ	157
048.	ఉప్పి ఉప్పే	కవి జీవితాల పరిశోధనలు: రాశ్వతి అనుభవకృష్ణకృష్ణ	160
049.	బయ్యల కవిక	నైశ్చిక చక్రకస్త్ర రుణామతి	
		సాంస్కృతిక ప్రాశస్త్య వ్యాకరణాల ప్రభావం	164
050.	బత్తుల వి నరసయ్య	అశోక కథలు - ప్రేమ కథలు	167
051.	బలరామ్ కచ్చర్	ఉత్తర పాకాల విద్యార్థులు - తెలుగు భాషా విజ్ఞానం	170
052.	బాలయ్యలమయ్యల అర్	'మొండిబాబు' - విశ్లేషణ	173
053.	బాలిరెడ్డి అర్	రాయలసీమ నవలలు-దేశికజీవిత దృశ్యం	175
054.	బిక్కి వెంకటరమణయ్య	తెలుగు కథానికల్లో అమెరికా జీవిత చిత్రం	178
055.	బియ్యం సిరిష్ బాబు	దేశికవాద కవిత్వం - శిష్యులశిల్పం	181
056.	బెల్లకొండ అశోక	అంధ్ర మహాభారతం - మానవీయ విలువలు	185
057.	బొడ్డా అయ్య	రంగనాయకమ్మ రచనలలో స్త్రీ పాత్రలు-నైత్య పరిణామం	189
058.	బారతి	తెలంగాణ కథలు- మాందరిక పరిశీలన	192
059.	మంద వెంకటరత్నం	గౌరవం జగదీశ్వర రెడ్డి కథల్లో భాషావిశేషాలు	195
060.	మల్లిపూడి రవిచంద్ర	కూరిమంచి తిమ్మకవి రచనక సాహిత్యం - పరిశీలన	198
061.	మల్లేష్ మంత్రి	తెలంగాణ మాందరిక నవలలు : మాతన అవిచ్ఛేదాలు	202
062.	మణి.ఎస్.	మొరతునారు కథలు- భాషా విశేషాలు	207
063.	మూడే వాగ్గెడూయక	అనురాగవనం-పరిశీలన	213
064.	వృద్ధులు.ఎస్	తిక్కన సేవనం - ఛందో భూయత్వం	215
065.	మొరంగపల్లి శ్రీకాంత్ కుమార్	తెలంగాణ పద సాహిత్యం	222
066.	యామర్తి బాలకృష్ణ	జి.మరికృపాబాయి కథల్లో ప్రతిబింబించిన జీవితం	226
067.	రమాదేవి.యం	తెలంగాణ నవల - పుస్తక వివేచన	229
068.	రవీంద్ర.జి	చిత్తూరు తల్లి యానాదుల జీవన స్థితిగతులు	233
069.	రవీంద్రరామ.ఎ	కవిత్వం మహాభారతం - వ్యక్తిత్వవిజ్ఞానం	235
070.	రాజన్న.యం	జనీవిలో అరాధానికి అక్షర రూపం 'అక్షింతలు'	238
071.	రాజేందర్.ఎస్	రేడియో నాటకాలుగా మారిన తెలుగు నవలలు	240
072.	రాజేంద్రాబా.ఎస్	కేశవరెడ్డి నవలల్లోని సాత్రం- దేశిక నైత్యం	243
073.	రామలక్ష్మి.జి	భువనచంద్ర సీమీయ సాహిత్యం	246

విశాఖ విజన్ కిదు గిరిజనుల పండుగలు - ప్రాముఖ్యత

పెనుమాక రాజశేఖర్, ఆచార్య నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయం

ప్రస్తావన

మానవ జాతి పరిణామానికి, వికాసానికి అవార్, పువారి ఆరణ్య ప్రాంతమే. ఆ అటవి ప్రాంతంలో నివసించిన అదిమ జాతుల నేటి మానవ జాతికి పూర్వకులు. శ్రమ పరిణామంతో, వికాసంతో అదిమ జాతులు వాగరిక జాతులై మనుగడ సామర్థ్యం దానితీరే నిత్యం. ప్రస్తుతం మనం చూస్తున్న వాస్తవం, వాగరికతను పొందిన మనవి శాస్త్ర, సాంకేతిక, విద్య, వైద్య, నైపుణ్యం మొదలైన అనేక రంగాలలో వైపువ్యం కనబడింది. తన జీవితాన్ని అభివృద్ధి విధంలో సాగిస్తున్నాడు. సుఖసంతం చేసుకున్నాడు. అయితే ఆ అభివృద్ధి అనేకానీ పొందిన, పొందలేని, అనేక అదిమ జాతులు ప్రపంచంలో ఇంకా ఉన్నాయి. ఇందుకు భారత దేశం, అంతర్జాతీయ అంతర్జాతీయ ఏమీ కావు. భారతదేశంలోని అంతర్జాతీయ రాష్ట్రంలో ఇంకా వాగరికత వృద్ధి చెందిన, అభివృద్ధి చేయకపోయిన అదిమ జాతులు, తెగలు ఆరణ్య ప్రాంతాలలో నివసిస్తున్నాయి. అటువంటి తెగలు అంతర్జాతీయ విశాఖ విజన్ ప్రాంతంలో కూడా ఉన్నాయి. వాటిలో "కోదు" తెగ ఒకటి.

ప్రస్తుత వ్యాసాంతం:- నా యొక్క పి.హెచ్.డి. పరిశోధనాంశం - "విశాఖ విజన్ కిదు తెగ ప్రజలు-సంస్కృతి, సంప్రదాయాలు. ఈ కోదు ప్రజల సంస్కృతి, సంప్రదాయాలలో భాగమైన వారి యొక్క పండుగల ప్రాముఖ్యతను వివరించుటయే ప్రస్తుత వ్యాస ఉద్దేశ్యం.

'కోదు' గిరిజనుల పండుగలు - ప్రాముఖ్యత :-

విశాఖ విజన్ కిదు గిరిజనుల పండుగలు అనేకం కలవు. వాటిలో కొన్నింటిని మాత్రమే వివరించటం జరిగింది. అవేవనిగా

1. ఇటుకల పండుగ.	2. భీముడు రోషం.
3. అమ్మవారి దోషం.	4. వర్ష తినడం.
5. కొర్ర కొత్త.	6. శోల్ల పండుగ.
7. దానిం కొత్తలు.	8. సంకురాతిరి.
9. కుడువల పండుగ.	10. హోళి.

1. ఇటుకల పండుగ

గిరిజనుల నెలల్లో మొదటిగా వచ్చే ఇంటింగ నెలలో ఇటుకల పండుగను కోదు ప్రజలు జరుపుకుంటారు. వ్యవసాయ పనులను ఈ పండుగ ఆనంతరం ప్రారంభిస్తారు. ఈ పండుగ హోళి పండుగను పోలి ఉంటుంది. హోళి పండుగను ఒక్కరోజు మాత్రమే రంగులతో జరుపుకుంటే ఇటుకల పండుగను మాత్రం నెల రోజుల పాటు గిరిజనులు జరుపుకుంటారు. ఈ పండుగలో భాగంగా నెల రోజుల పాటు ఏరును ఒకరిపై ఒకరు పోసుకుంటారు.

ఈ పండుగను సాధారణంగా గురువారం ప్రారంభిస్తారు. ఆ రోజున కోళ్ళు కోసే వాగరిక పూజ (అయుధ పూజ) చేస్తారు. మరునాటి రోజున (కుశవారం) పర్వతానికి వెళ్ళి పెద్ద పెదురు కర్ర లేదా అత్త ఒడ్డు (అడ్డుకుల తీగి)తో తీయాలను కట్టి గ్రామంలోని మహిళలు, పిల్లలు ఎక్కువగా తీసుకుంటారు. ఇలా తీగిటప్పుడు పండుగ సందర్భానికి గల పాటలను పాడుతారు. ఇది గిరిజనేతరులు జరుపుకునే అట్టతర్లి నాడు తీయాలను తీగటం వలే ఉంటుంది.

ఈ పండుగ రోజులలో వచ్చే సంత రోజున గిరిజన సాంప్రదాయం ప్రకారం తాచేడును అడుగుతారు. తాచేడు అనగా సంతరోజున ఆ గ్రామానికి దగ్గరలో ఉన్న రహదారికి జతంగా ఒక కర్రను పెట్టి మనుషులు వెళ్ళినా, వాసనాలు వెళ్ళినా అది తప్పులు గాని లేదా పెద్దనా వస్తున్న గాని లేదా తీసుకుంటారాలు అడుగుతారు. దీనిని మహిళలు మాత్రమే అడుగుతారు. ఇది నిర్బంధం కాదు. ఇది ఆచారం ప్రకారం సరదాగా అడిగే ఒక సాంప్రదాయం మాత్రమే. ఇలా సేకరించిన తర్వాత అందరూ కలసి పండు చేసుకుంటారు.

ఈ ఉత్సవం జరిగిన తర్వాత వచ్చే మూడు రోజులు (సోమ, మంగళ, బుధ) లలో గ్రామంలోని పురుషులు అందరూ

వేటకై అడవికి వెళతారు. వేటకు వెళ్ళిన పురుషులు ఎటో ఒక అడవి జంతువును (తిమిటకు ఏలు పడేది) వేటాడి తీసుకురావటం ఉంటుంది. అలా తీసుకురాని పురుషులను మహిళలు ఎండుకు పనికి రాని వారిగా చూస్తూ ఎగతాళి చేస్తారు. వారికి స్త్రీవాదుల పిళ్ళ వెళ్ళటపుకు కూడా మహిళలు ఏ విధంగా స్త్రీవాదులను చూస్తారో అదేవిధంగా స్త్రీవాదులకు ఎద్దాటను చేస్తారు. పిళ్ళతో ఏటు పనివు పెడితారు. ఎవరు చూడకుండా అర్థంగా ఏదో ఒక దానిని కడతారు. ఈ పండుగ బాగా చేస్తే పంటలు బాగా పండుతాయని నమ్ముతారు.

2. తిమిటకు దోపి

ఈ పండుగను వ్యవసాయ పనులను ప్రారంభించటానికి ముందు వర్షం బాగా పడాలని చైసంగి (మే) వెలలో నిర్వహిస్తారు. ఈ పండుగలో మొదటిగా పూజను చేస్తారు. ఈ పూజ కోసం కొబ్బరికాయ, అరటిపళ్ళు, ఈదోడ్డులు తదితర పూజ సామాగ్రితో పాటు నల్లని మేకను కూడా తీసుకొని వర్షం దగ్గరకు తీసుకువెళతారు. అక్కడ పూజలు నిర్వహించి అక్కడ మేకను విరి ఇస్తారు.

3. అమ్మవారి దోపి

దీనినే అమ్మవారి పండుగగా కూడా పిలుస్తారు. దీనిని లండీజెట్ లేదా అహాడ్ (జాన్ లేదా జాలై) నెలలలో జరుపుకుంటారు. సాధారణంగా ఇది, సోమ, మంగళ వారాలు మూడు రోజులు ఈ పండుగను జరుపుతారు. ఈ పండుగ ప్రారంభంలో గ్రామస్థులందరూ, మరియు ఆ గ్రామ పూజారి (దేశరి) కలసి ఆ గ్రామంలోని ఒక బావి దగ్గరకు వెళతారు. ఆ బావి వద్ద దేశరి పూజలు నిర్వహిస్తారు. ఆ బావి నుండి కంచు చెంబుతో నీటిని తోడి దానిలో మూడు మామిడి అకులు, సంపంగి పూవులు చేసి మంత్రాలను జపిస్తారు. గ్రామంలోని అన్ని ఇళ్ళకు వెళ్ళి, ఆ ఇళ్ళల్లో ఆ నీటిని జల్లుతారు. అకులు రొప్పిలో (పిస్తర్లకు ఉపయోగించే అకులను బుట్టపరి కుట్టనవి) ఈ నీటిని పాసి గ్రామస్తుందరి చేత తాగించటం జరుగుతుంది. ఈ రొప్పిల్లో నీడు త్రాగడం వలన జబ్బులు తగ్గుతాయని నమ్మకం. దివరి రోజున (మంగళవారం) ఒక రథాన్ని తయారుచేసి ప్రతి ఇంటికి తూరేగింపుగా తీసుకువెళతారు. ఇలా తిప్పినప్పుడు ప్రతి ఇంట్లో వాళ్ళు వారి ఇంటిలోపల ఉన్న పాక్షిపాణ్య పదార్థాలు, బుట్ట, తదితర వస్తువులను రథంలో పడచేస్తారు. ఈ గ్రామంలో తూరేగింపు పూర్తైన అనంతరం ఆ గ్రామ పారిమేరలు దాటించి అవతల గ్రామం పారిమేరల్లో వదిలిపెడతారు. ఈ పూజ వలన గ్రామంలో ఎటువంటి వ్యాధిలు ఉండవని, అమ్మవారు దీవెనలు ఉంటాయనేది వారి నమ్మకం.

4. పల్లి తినడం

ఈ పండుగ జాన్ నెలలో జరుగుతుంది. ఈ పండుగను పంట పొలాల్లోనే జరుపుకుంటారు. పొలములోనే వ్యవసాయ పనిముట్లను, పరికరాలను పూజించి, పొలాల్లోనే పల్లి తినడం జరుగుతుంది. కాబట్టి దీనికి పల్లి తినడం అనే పేరు పెట్టారు. ఈ పండుగ రోజున ఉరయాన్నే సాధారణంగా దుక్కిరి వెళుతారు. వెళ్ళిన అనంతరం పశువులను కుర్రం చేస్తారు. వారు కూడా స్నానం చేస్తారు. ఈ సందర్భంగా ఒక పంటకాన్ని తయారుచేస్తారు. ఈ పంటకాన్ని గిరిజన ప్రాంతంలో లభించే పిండి దుంపలు, ఈత దుంపలు, ఈత పురుగులు, కూరగాయలు, తదితరాలను కలిపి తయారు చేస్తారు. దీనితో పాటు గిరిజనులకు అధికంగా లభించే ఆంబరి (రాగి మాలు) ఉంటుంది. ఈ సంవత్సరం పంటలు బాగా పండాలని ఆ అహారవదాత్మలను మొదట పశువులకు తినిపెస్తారు. తర్వాత వారు కూడా తిని అందరూ ఇంటికి తిరిగి వస్తారు.

5. కొర్ర కొత్త

కొదు ప్రజల పండుగలలో అధిక ప్రాధాన్యత సంతరించుకున్న పండుగల్లో ఈ కొర్ర కొత్త పండగ ఒకటి. ఈ పండుగ లండవన్ నెలలో (ఆగష్టు)జరుగుతుంది. ఇది ప్రధానంగా రైతులకు పండిన కూరగాయలు తదితర పంటలను మొదటిసారిగా తీసుకువచ్చటకు జరుపుకునే పండుగ. ఈ పండుగ జరిగిన అనంతరం మాత్రమే కొత్తగా పండిన పంటలను వాడతారు. ఈ పండుగకు తూరులో గల చలాని (తలయారి)ప్రతి ఇంటికి వెళ్ళి కొద్దిగా బియ్యం, కొంత డబ్బులు పేకరిస్తారు. ఈ బియ్యంతో కోడిని కొంటారు. మిగిలిన బియ్యంలో గుమ్మడి ఇండు కలిపి గ్రామ పెద్ద కొత్తపిడత (చాలా చిన్న కుండ)తో దోసం పండుతారు. తర్వాత వారి గ్రామంలోని గ్రామ దేవతకు, సంకుదేవుడుకు, పొకురాజు దేవుళ్ళకు, కోడిని కోసి, కొబ్బరి కాయను కొట్టి పూజని చేస్తారు. దోసం పెడతారు. ఆ తర్వాత మాత్రమే వారు దోసం చేస్తారు. అంతవరకు ఉపవాసంతో ఉంటారు.

6. జోళ్ళ పండుగ

కొదు ప్రజల పండుగలలో జరిపే వ్యవసాయ పండుగలలో జోళ్ళ పండుగ ఒకటి. జోళ్ళ పండుగ ఉరయాన్నే

ప్రారంభమౌతుంది. ఆ రోజు నీకువజామునే పర్యటానికి వెళ్ళి బోళ్ళ కొమ్మలు తీసుకువస్తారు. బోళ్ళ కొమ్మలు అంటే ఒక మొక్కల జాతికి చెందిన కొమ్మలు కాకుండా కొన్ని కొమ్మల పతమ్మ కర్ర, తిరుగు, బావన కర్ర లాంటివి. అద్దాకులు కూడా కొనడం జరుగుతుంది. గ్రామ పెద్దల పాతురాజు సంకుదేవుడుల వద్ద కొడిసి కొని కొడి రక్తాన్ని దియ్యంలో కరిపి పూజలు ఈ కొమ్మలను మరియు మిగిలిన కొమ్మల్లో కట్టిన రోజునాన్ని పొలంకు తీసుకువెళ్ళి బోళ్ళ కొమ్మల్లోని ప్రతి కొమ్మకు దియ్యాన్ని కడతారు. పొలాల్లో పాతుతారు. ఆ తర్వాత నైవేద్యాన్ని తిని ఇంటికి తిరిగి వస్తారు. పొలంలో ఒక దిప్తి బొమ్మను ఏర్పాటు చేస్తారు. ఈ పండుగ చేయటం వల్ల పొలంలోని పంటకు చీడ పురుగులు పెట్టకుండా అంటాయని వారి నమ్మకం.

2. దీనిని కొట్టలు

మెట్ట పంటలు పండిన తర్వాత ఇంటికి తీసుకురావడానికి జరుపుకునే పండుగ ఇది. ఈ పండుగను గురు లేదా భుక్తవారం జరుపుకుంటారు. దీనిలో కూడా మిగిలిన పంటలు వరి ప్రతి ఇంటి నుండి దియ్యం, దబ్బాలు పొగుచేసి, తోనం వండి, గ్రామ దేవుళ్ళకు పెట్టడం జరుగుతుంది. కాకపోతే ఈ పండుగ సాయంత్రం వేళలో వర్షపాస్తారు. కావున పూజ చేసే వ్యక్తి ఆ రోజు పూజ చేసే వరకు ఉపవాసంతో ఉంటాడు.

దీనినే పంజాంతి పండుగ అని కూడా అంటారు. పంజాంతి పండుగ గిరిజన ప్రాంతంలో జరిగే తీరు, విధాన, గ్రామీణ ప్రాంతాలలో జరిగే తీరు పూర్తి భిన్నంగా వుంటుంది. సట్టణ, గ్రామీణ ప్రాంతంవలె పందాంగం ప్రకారం కాకుండా ఈ పండుగను గ్రామంలోని దిళి నిర్ణయించిన మూహూర్తం బట్టి ఒక్కో ప్రాంతంలో ఒక్కో పాట జరుగుతుంది. గిరిజనుల సెలలలో సంకురాతిరి సెల ఉండటం ఇక్కడ ప్రత్యేక విషయం. ఈ గిరిజనుల ప్రాంతంలో పంజాంతి పండుగ సెల రోజులకు పైగా సాగుతుంది.

ఈ పండుగను దిళిరి కనీసం వారం రోజుల ముందుగా నిర్ణయిస్తారు. దీనిని గ్రామ ప్రజలకు దాదాపు ద్వారా తెలియజేస్తారు. ఈ పండుగను రాదాపుగా మంగళ, బుధవారాల్లో చేస్తారు. మంగళవారం రోజున కోళ్ళను కోయడంతో ఈ పండుగ ప్రారంభం అవుతుంది. బుధవారం పులగం పండుతారు. వీటితో పాటు కురుములను వండి, నాగల దుంపెను, గుమ్మడి ముక్కలను ఉడకబెడతారు. ఆ రోజు ఉదయం అన్ని పశువుల కొమ్ములకు పిల్లటి రంగును పూసి, పేష్టి భాగంలో నూనెను రాసి, పూజ చేసిన పులగాన్ని, దుంపెలను, కురుములను వాటికి కడతారు. వీటిని పిల్లలు తెంపుకొని తినవచ్చును.

ఈ పండుగలో మరొక ముఖ్యమైన సందర్భంగా "బుడియా దండటం" జరుగుతుంది. బుడియా దండటం అంటే ఇంటింటికి వెళ్ళి (కోగి మాదిరిగా) అడగడం జరుగుతుంది. ఇందులో పిల్లలు, పెద్దలు (పురుషులు మాత్రమే) పాల్గొనడం విశేషం. ఇటుకల పండుగ అప్పుడు మహిళలు మాత్రమే తాచేరు అడగటం, ఈ పండుగప్పుడు పురుషుల మాత్రమే బుడియా అడగటం ఒక ప్రత్యేకత. ఈ విధంగా వీరు పేకరించిన వాటితో ఒక పండు ఏర్పాటు చేసుకుంటారు. పండు అనంతరం గ్రామ బావికి వద్ద ప్రజలందరూ కూర్చోని, ఊర్లోని కష్ట, సుఖాలను మాట్లాడుకుంటారు. ఈ సందర్భంలోనే గ్రామానికి ఆవసరమగు గాడు, చలాచి (గ్రామ పెద్ద) లను ఏర్పాటుచేసుకుంటారు.

సామాజిక ఉద్దేశం

ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాల కంటే ఎక్కిన్నమైన సంస్కృతి, సంప్రదాయాలు, ఆచారాలకు నిలయం మన భారతదేశం. ఈ సంస్కృతి సంప్రదాయాలు, ఆచారాలు అన్ని కూడా ఇప్పటి నాగరికుడుగా పిలువబడే ఒకవాటి ఆదమ మానవుడు నుండి సంక్రమించినవి అనుటలో అతిశయోక్తి లేదు. అయితే నేటి ప్రపంచంలో మారుతున్న పరిస్థితులతో పాటు ఏకైక ప్రాంతాలలో కూడా మార్పులు వస్తున్నాయి. ఇది స్వాగతించాల్సిన విషయమే. కాని ఎందులో మార్పులు కావాలి? అక్షరాస్యత, ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయ పరిస్థితులలో గణనీయమైన అభివృద్ధి లేదా మార్పు రావాలి. దీనిని ప్రతి ఒక్కరూ స్వాగతించాలి. ఎంతో విస్తృతం కలిగిన మన సంస్కృతి సాంప్రదాయాలు, ఆచార వ్యవహారాలు, పండుగలు పబ్బాలు పాటించి మన జాతి మనుగడను కాపాడాల్సిన బాధ్యత మనదే. కానీ ప్రస్తుత ప్రపంచీకరణ ప్రభావం ఏకైక ప్రాంతాలలోని సంస్కృతి, సంప్రదాయాలపై కూడా పడి ఏకైక ప్రాంత సంప్రదాయాలు, ఆచార వ్యవహారాలు తెలియని స్థితిలో ఉన్నాయి. ఇలా అయితే భావి తరాలు ఈ సంస్కృతి, సాంప్రదాయాలను ఎంతవరకు ఆచరిస్తాయో సందేహమే. ఇదే జరిగితే నిజంగా బాధకరం. అయితే భావితరాల వారు ఈ ఆచారాలు పాటించకపోయినప్పటికీ కనీసం వారి సంస్కృతి, సంప్రదాయాలు ఇలా ఉంటాయని తెలుసుకోవాలనేదే ఈ వ్యాసార్థం.

**PARISOODHANA:
NINNA NEEDU, REEPU**
Editor: Dr. M. Sampath Kumar

రీ సెకండ్ వరల్డ్ అల్పాదితీ ఒంటిపిట్ట
ప్రశంసా పత్రం అందుకుంటూ...

మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయం నుంచి డి.లిట్. పట్టా
అందుకొంటున్నవ్వండు

పరిశోధన చిహ్నము పట్టాలు తీసుకొన్న సందర్భంగా

అచార్య మాదభూషి సంపత్ కుమార్ మద్రాసు
విశ్వవిద్యాలయంలో తెలుగు శాఖాధ్యక్షులుగా
పనిచేస్తున్నారు. 1987లో 'ఎరుకలతమిళ
భాషా బంధువాచకాలు - సామాజిక
భాషాశాస్త్ర అధ్యయనం' అన్న అంశంపై
మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయంలో ఎం.ఫిల్.
చేశారు. 1990లో 'ఎరుకలభాషకు వర్ణనాత్మక
వ్యాకరణం' అన్న అంశంపై మదురై కామరాజ్
విశ్వవిద్యాలయంలో పిహెచ్.డి. చేశారు.
2015లో 'అత్యాధునిక కవితా దృక్పథాలు'
అన్న అంశంపై మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయంలో
డి.లిట్.చేశారు. ఈయన దగ్గర మద్రాసు
విశ్వవిద్యాలయంలో సుమారు 60మంది
ఎం.ఫిల్., 20మంది పిహెచ్.డి. పట్టాకోసం
పరిశోధన చేశారు. తెలుగు భాషా
సాహిత్యాలపైన, సామాజికాంశాల పైన
చందలాది వ్యాసాలు ప్రచురించారు.
నూటయాలైకిపైగా జాతీయ అంతర్జాతీయ
సదస్సుల్లో పరిశోధన పత్రాలు సమర్పించారు.
2012లో బ్యాంకాక్‌లో జరిగిన రెండవ
ప్రపంచ లిపి సమ్మేళనంలో సమర్పించిన
పత్తానికి తెలుగు లిపికి 'ఉత్తమ లిపి'
పురస్కారం లభించింది. అనేక జాతీయ
సదస్సులతోపాటు శ్రీశ్రీ, బాపూవా,
అన్నమయ్య, శ్రీకృష్ణదేవరాయలు, గురజాడ,
సి.పి.బ్రౌన్ మొదలయిన వారిపై అంతర్జాతీయ
సదస్సులు నిర్వహించారు. జూలై 2015లో
నిర్వహించిన 24గంటల కవి సమ్మేళనాన్ని
తెలుగు ఐక్ అఫ్ రికార్డువారు ప్రపంచ
రికార్డుగా గుర్తించారు. ఈయన రాసిన
'మద్రాసులో తెలుగు పరిశోధన, ప్రచురణ'
అన్న పుస్తకాన్ని తెలుగు అకాడెమీ
ప్రచురించింది. సింగపూర్, మలేషియా,
థాయ్‌లాండ్ మొదలయిన దేశాల్లో
అంతర్జాతీయ సదస్సుల్లో పాల్గొని తెలుగు
భాషకు సంబంధించిన విషయాలను
ప్రపంచానికి తెలియజేశారు.